Dosarul nr. 4-1446/2024

4-24061253-12-4-06062024

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

19.07.2024
*****

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, Judecător Elena Ungureanu

Grefier Cristina Roșcavan-Filimancov

Cu participarea:

Făptuitotului Grosu Andrei

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională de învinuire a lui ***Grosu Andrei*** de săvârșirea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional,-

A C O N S T A T A T:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 243676 din 23.05.2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Botanica al DP Chișinău, Cebotari Vadim, făptuitorului Grosu Andrei, i-a fost incriminată comiterea contravenției prevăzută de art.335 Cod contravențional.

Dosarul contravenţional în privinţa lui Grosu Andrei a fost expediat Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) pentru examinare, conform competenței.

În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul IP Botanica al DP Chișinău, Cebotari Vadim, fiind legal citat, și anume prin intermediu poștei electronice la adresa **ips_botanica@igp.gov.md**, nu s-a prezentat, nu a informat instanța despre motivele neprezentăroo și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă **(f.d.14).**

Astfel, prin prisma art.455 alin.(2) Cod contravenţional, s-a dispus posibilă examinarea cauzei contravenţionale în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În ședința de judecată, făptuitorul Grosu Andrei, a declarat că nu recunoaște vina, el nu a intrat în ograda vecinului, dar a intrat pe terenul său și nu a comis nimic ilegal.

Audiind făptuitorul, examinând materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată reține următoarele.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

În conformitate cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate desfășurată de agentul constatator de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul competent să soluţioneze cauza, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

Instanța conchide că, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din

Convenţia Europeană *(Ziliberberg v. Moldova, 1 februarie 2005, § 33; Fomin v. Moldova, 11 octombrie 2011, § 18).*

Verificând *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție în raport cu aspectele formale, instanța, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și art.445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal de constatare a contravenției, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumției de nevinovăție de care se bucură persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal, instanța a reținut următoarele.

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Conform art.335 Cod contravențional, constituie contravenție - *Samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, dacă fapta nu constituie infracţiune.*

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 243676 din 23.05.2024, fapta contravențională reținută în sarcina făptuitorului a fost realizată prin următoarele acțiuni: „*pătruns pe teritoriul gospodăriei situate în or.*****, str.******”.

Instanța conchide că, la caz nuau fost prezentate careva probe în susținerea celor invocate în procesul-verbal cu privier la contravenție, or, agentul constatator nu a audiat careva martori pe cazul dat întru elucidarea tuturor curcumstanțelor cauzei.

În contextul expus, instanța reiterează că, în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Astfel, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art.6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Instanța reține că, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta de care este învinuit Grosu Andrei reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Astfel, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional al RM, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără

a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franța* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. România*, 15 februarie 2007, § 30).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost înlăturat de către agentul constatator, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanța reține că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul contravenției și anume, nu a fost stabilit că Grosu Andrei a pătruns samavolnic pe teritoriul gospodăriei din str. ***** din or. ***** și prin aceasta a săvârșit contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional, acuzația agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal.

Potrivit prevederilor art.375 alin.(3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Reieșind din circumstanțele descrise, examinând argumentele invocate de către contravenient în susținerea poziției sale, în coroborare cu materialele procedurii contravenționale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanța concluzionează că, în speță nu s-a demonstrat vinovăția lui Grosu Andrei în săvârșirea contravenției incriminate, prin urmare, procesul contravențional urmează a fi încetat, din lipsa faptului contravenției.

În temeiul celor expuse mai sus și în conformitate cu prevederile art. art. 395, 441, 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanța de judecată -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se ***încetează*** procesul contravenţional intentat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 243676 din 23.05.2024, de constatare a faptei contravenţionale prevăzute și sancționate de art.335 Codul contravenţional, în privința lui ***Grosu Andrei***, *din motivul inexistenței faptei contravenţionale.*

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediu Buiucani).

Preşedintele şedinţei,

judecător
Elena Ungureanu